

opasnosti smo da smo tražeći sofista, prije našli filozofa. Teetet: Kako kažeš? Stranac: Dijeliti po rodovima, a istu vrstu ne pokazati kao drugu, niti onu koja postoji kao druga <pokazati> kao istu, ne ćemo li reći da je to zadatak dijalektičke znanosti? Teetet: Da, reći ćemo. Stranac: Ne će li, dakle, onaj tko to može činiti: primjereno raspoznati jednu ideju koja se proteže na mnoge stvari, dok su pojedine postavljene zasebno; i raspoznati mnoge međusobno različite stvari, ali izvana obuhvaćene jednom idejom; i opet jednu cjelokupnom mnoštvenošću povezanu u jednom; i mnoge posve zasebno određene, a to je ono znati razlikovati po rodovima, čime pojedino može ući u odnos, a čime ne. Teetet: Svakako. Gost: Ali to dijalektičko umijeće, kako ja mislim, nećeš dati drugome nego onomu koji iskreno i pravedno filozofira.« Takva filozofa opisuje malo kasnije: »Filozof uvijek posvećujući se logičkim zaključivanjem ideji bića, zbog sjaja tog područja, nipošto nije lako vidljiv; naime, oči duše većine ne mogu izdržati gledajući ono božansko.«

Pokazali smo iz *Države* da je prava filozofija takva, kakva je filozofa ovdje opisao. I zato je Platon primjenjivao kao oruđa istinske znanosti definiciju i dijeljenje, ono koje joj prethodi ili slijedi.

INSTITUT
ZA FILOZOFIJU